

— obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi przez skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia

— Uzasadnienie umieszczenia skarżącego w wykazach ujętych w załączniku do zaskarżonych aktów prawnych nie odpowiada wymaganiom wynikającym z art. 296 akapit drugi TFUE. Jest ono niejasne i pozbawione szczegółów. Takie podstawy jak „dostęp do rodziny Łukaszenki” i „uzyskiwanie lukratywnych kontraktów dla swoich przedsiębiorstw” oraz uzasadnienie, zgodnie z którym skarżący był wspierany przez Wiktara Łukaszenkę, są zbyt ogólne i nieokreślone. Twierdzenie, że przedsiębiorstwo Bremino Grupp OOO, w którym skarżący rzeczywiście ma udziały, otrzymywało niedozwolone wsparcie państwa na rozwój specjalnej strefy ekonomicznej „Bremino-Orsza” lub „wiele przywilejów finansowych i podatkowych”, jest zbyt niedokładne, aby zrozumieć, w jaki sposób obsługa tej strefy gospodarczej różni się od obsługi innych wolnych stref ekonomicznych istniejących na Białorusi.

2. Zarzut drugi dotyczący oczywistych błędów w odniesieniu do stanu faktycznego i oceny

— Strona pozwana w sposób oczywisty oparła się na niewłaściwej podstawie faktycznej. Skarżący nigdy nie był asystentem Wiktara Łukaszenki. Skarżący i kontrolowane przez niego przedsiębiorstwa nie otrzymywali wsparcia od Wiktara Łukaszenki. Przedsiębiorstwo Bremino Grupp OOO nigdy nie otrzymywało jakichkolwiek szczególnych przywilejów ze względu na rzekome relacje jego wspólników z rodziną prezydenta Białorusi. Skarżący nie jest także właścicielem Sohra Group OOO, lecz tylko wspólnikiem mniejszościowym. Ponadto przedsiębiorstwu Sohra Group OOO nie przyznano szczególnych praw do dystrybucji w odniesieniu do państw Zatoki Perskiej i państw afrykańskich.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przysługujących skarżącemu prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej

— Strona pozwana nie powiadomiła skarżącego o planowanym umieszczeniu i nie umożliwiła mu przedstawienia przed opublikowaniem decyzji o wprowadzeniu wobec niego środków ograniczających dowodów na odparcie zarzutów.

4. Zarzut czwarty dotyczący nieproporcjonalności środków ograniczających

— Zaskarżone akty prawne stanowią nieuzasadnione i nieproporcjonalne naruszenie przysługujących skarżącemu praw podstawowych, w szczególności jego prawa własności, prawa do prowadzenia działalności gospodarczej i prawa do poszanowania dobrego imienia na podstawie art. 16 i 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 6 września 2021 r. – Bremino-Grupp / Rada

(Sprawa T-564/21)

(2021/C 490/56)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Bremino-Grupp OOO (Mińsk, Białoruś) (przedstawiciel: adwokat A. Shmagin)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2021/1002 z dnia 21 czerwca 2021 r. w sprawie wykonania decyzji 2012/642/WPZiB dotyczącej środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi (Dz.U. 2021, L 219I, s. 70) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2021/997 z dnia 21 czerwca 2021 r. w sprawie wykonania art. 8a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 765/2006 dotyczącego środków ograniczających wobec Białorusi (Dz.U. 2021, L 219I, s. 3) w zakresie, w jakim odnoszą się one do strony skarżącej;

— obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia

- Uzasadnienie umieszczenia strony skarżącej w wykazach ujętych w załączniku do zaskarżonych aktów prawnych nie odpowiada wymaganiom wynikającym z art. 296 akapit drugi TFUE. Jest ono niejasne i niedostatecznie dookreślone. Przede wszystkim z uzasadnienia nie wynika, jakie wsparcie państwa otrzymywała strona skarżąca na rozwój specjalnej strefy ekonomicznej Bremino-Orsza. Uzasadnienie dotyczące udzielania stronie skarżącej „wielu przywilejów finansowych i podatkowych i innych korzyści” jest również niejasne, gdyż nie można ustalić, do jakich przywilejów to się odnosi. Twierdzenie, że wspólnicy Bremino-Grupp OOO są „właścicielami projektu Bremino-Orsza” jest już błędne na tej podstawie, że prawnie niemożliwe jest bycie właścicielem strefy ekonomicznej. Poza tym zarzut, że wszyscy trzej wspólnicy strony skarżącej należą „do ścisłego grona biznesmenów powiązanych z Łukaszenką”, jest zbyt ogólny i nie może stanowić wystarczającego uzasadnienia dla wprowadzenia sankcji.

2. Zarzut drugi dotyczący oczywistych błędów w ocenie

- Strona pozwana w sposób oczywisty oparła się na niewłaściwej podstawie faktycznej, wobec czego przeprowadzona ocena jest błędna. Okoliczność, że strefa ekonomiczna „Bremino-Orsza” została ustanowiona na mocy dekretu prezydenta, nie stanowi korzyści na rzecz strony skarżącej, gdyż taki tryb postępowania jest przewidziany w ustawodawstwie białoruskim w odniesieniu do ustanawiania stref gospodarczych. Przywileje podatkowe w ramach specjalnej strefy ekonomicznej są dostępne dla każdego inwestora. Jest niejasne, jak strona pozwana definiuje szczególnie ścisłe grono biznesmenów powiązanych z Łukaszenką i na jakiej podstawie zalicza do niego współników strony skarżącej. Poza tym uzasadnienie to nie pozwala zrozumieć, dlaczego dotyczy to strony skarżącej, gdyż nie otrzymała ona wskutek tego żadnych przywilejów. Strona skarżąca nie otrzymywała także wsparcia od syna prezydenta, Wiktara Łukaszenki.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przysługujących stronie skarżącej prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej

- Strona pozwana nie powiadomiła strony skarżącej o planowanym umieszczeniu w wykazach będących przedmiotem postępowania i nie umożliwiła jej podjęcia obrony przed opublikowaniem decyzji o wprowadzeniu wobec niej środków ograniczających oraz ewentualnego przedstawienia dowodów na odparcie zarzutów.

4. Zarzut czwarty dotyczący nieproporcjonalności środków ograniczających

- Zaskarżone akty prawne stanowią nieuzasadnione i nieproporcjonalne naruszenie przysługujących stronie skarżącej praw podstawowych, w szczególności jej prawa własności, prawa do prowadzenia działalności gospodarczej i prawa do poszanowania dobrego imienia na podstawie art. 16 i 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 7 września 2021 r. – Steinbach International / Komisja

(Sprawa T-566/21)

(2021/C 490/57)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Steinbach International GmbH (Schwertberg, Austria) (przedstawiciel: J. Gesinn, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/957 z dnia 31 maja 2021 r. dotyczącego klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej (Dz.U. 2021, L 211, s. 48).

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: Klasyfikując Mesh Lounge do pozycji 6306 90 00 części 2 załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej (Dz.U. L 256, s. 1), pozwana zmieniła treść tych pozycji taryfowych.